

Ze was dankbaar voor de zorg die ze in de Serre kreeg. Langzaam maar zeker is ze bij ons weggegaan. God heeft haar voorgoed thuis geroepen en haar uit dit broze bestaan boven 't naamloze uitgetild. Zij mag nu rusten in vrede.

Wij zijn zuster Bep dankbaar voor al het goede van haar leven met ons en voor ons.

In die geest van dankbaarheid hebben we tijdens de Eucharistieviering op 7 februari afscheid van haar genomen en haar daarna begeleid naar de begraafplaats van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort waar ze te ruste is gelegd bij haar medezusters.

Veel dank voor uw medeleven en belangstelling

Bestuur Huis Nederland
Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort
Medezusters en familie

*Gij hebt, o God, dit broze bestaan gewild,
hebt boven 't naamloze mij uitgetild.*

In dankbare herinnering aan

Zuster Bep

Bertha Geertruida Erkens

* Barneveld, 14 september 1924
+ Amersfoort, 3 februari 2019

Zuster Bep, Serva, is steeds dienstbaar in haar leven geweest. Ze leerde het thuis in een open, gastvrij, godsdienstig gezin. In 1955 trad ze in bij de Zusters van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort, waar ook haar zus, zuster Laetitia, was.

In 1958 legde ze haar eerste geloften af. Haar talenten heeft ze op verschillende plaatsen op diverse manieren gebruikt. Ze was vaardig met pen en papier.

Ze wist zich nauw betrokken en ook wel kritisch bij Kerk en maatschappij. Ze hield van goede gesprekken. Zuster Ulrike, haar contactpersoon, weet er over mee te praten. Zo was ze begaan met het lot van vluchtelingen en ook woonwagenbewoners gingen haar ter harte. De laatste jaren van haar actieve leven was ze werkzaam op het secretariaat. Wat haar

werk betrof was ze precies en ze zette altijd de puntjes op de i! Menig brief heeft ze verzorgd en de administratie was bij haar in goede handen. Ook wist ze op ludieke manier feesten op te luisteren met haar liedjes en gedichten.

In de gemeenschap van Onze Lieve Vrouw ter Eem deed ze graag mee aan de voorbereiding van de liturgie.

Ze had aandacht voor het mooie en schone van de mens en de natuur. Zelf zag ze er graag goed verzorgd uit. Het was heel bijzonder voor haar om haar priesterbroer in de Filippijnen te bezoeken. Ze had respect en bewondering om te zien hoe in een ander deel van de wereld gewerkt wordt aan de heiligheid van de schepping, van de mens en hoe God daar een plaats heeft. De familie betekende veel voor haar. Ze kon er over vertellen en ze was dankbaar voor alles wat ze van hen had ontvangen.

Als Zuster van Onze Lieve Vrouw van Amersfoort leefde ze ook mee met de zusters in Malaŵi en Indonesië.

Ze liet weten dat ze zelf veel aan de congregatie te danken had. Ook de trouwe vriendschappen waren voor haar heel waardevol, ze dankte daarvoor. De contacten bleven aan zolang ze kon. Wij zijn haar dankbaar voor de inzet en trouw die ze alle jaren heeft laten zien. Sinds 2007 was ze in Agnietenhove. Haar gezondheid nam geleidelijk aan af.